

Finansministeren (Vilhelm Lassen): I Lighed med, hvad Indenrigsministeren udtalte, skal ogsaa jeg tage skyldigt Hensyn til den Opfordring, der findes i Udvalgslertallets Betænkning om at lade Kendelser af almindeligere Karakter af Overskyldraadet og Overskatteraadene forelægge for Offentligheden. Jeg skal dog i den Anledning med Hensyn til Overskyldraadet bemærke, at jeg anser det for at være ret suverænt, hvorfor det maa være afhængigt af det selv, hvilke Kendelser det anser for egnede til at offentliggøres. Med Hensyn til Overskatteraadene skal jeg endnu sige, at ligesom i Indenrigsministeriet har det ogsaa i Finansministeriet været under Overvejelse at indkalde visse af deres Kendelser og samarbejde dem. Der er gjort forberedende Skridt i saa Henseende, men det har ganske vist i første Række været, om jeg saa maa sige, den indbyrdes Undervisning, man har tænkt paa, idet Overskatteraadene jo ikke have nogen fælles Appellinstans og derfor meget let kunne komme til forskellige Afgørelser af samme Spørgsmaal. Det vil derfor for selve Raadene være af stor Vigtighed, at man kender de Afgørelser, der træffes paa de forskellige Steder. Til hvilket Tidspunkt en Offentliggørelse kan finde Sted af de Kendelser, som ere af almindelig Natur, kan jeg ikke udtale mig om, men jeg skal, som sagt, tage skyldigt Hensyn til den Opfordring, Flertallet har rettet til mig.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg takker de ærede Ministre, til hvem der er rettet Opfordringer i Betænkningen og i mine Udtalelser, for de Svar, de have givet derpaa. Jeg tror altsaa at turde gøre Regning paa, at der vil fremkomme Oplysninger, som ville være til stor Nytte for Medlemmerne af begge Ting og for videre Fremme af de Sager, som de angaa. I øvrigt skal jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg skal overfor den højtærede Indenrigsminister med Hensyn til det Ændringsforslag, der er stillet om Postkontoret i Aalborg, tillade mig at gøre opmærksom paa, at det forholder sig rigtigt, som Ministeren sagde, at der ogsaa er en anden Post paa Finansloven, som berøres af de af Flertallet rejste Spørgsmaal. Naar den ikke er tagen med, beror det paa, at der i det officielle trykte Register til Finanslovsforslaget angaaende Aalborg Postkontors Lokaler kun er henvist til den ene Konto, som vi have optaget, og ikke til den

anden. Derfor er den ikke kommen med, men det bør ganske vist for en Ordens Skyld ske, endskønt det ikke er ganske nødvendigt. Det kan jo passende ske til 3die Behandling. Naar Ministeren i øvrigt bemærkede, at han ikke syntes, at Udvalgets Flertal tilstrækkelig præcist havde udtrykt, hvad der var Byraadets Mening, da dets Udsendinge vare herovre, idet nemlig Ministeren opfattede det saaledes, at de ønskede en stor monumental, pragtfuld Bygning opført, vil jeg dertil sige, at Ønsker kunne de jo meget godt have, det har jeg ikke noget imod, de maa have dem i det Omfang, de ville, men jeg ved, at det aldeles udtrykkeligt blev udtalt paa vor Forespørgsel om, hvad Byraadet og Byen vilde sige til, at Sagen i hvert Tilfælde blev udsendt et Aar, at det havde man ikke noget imod: hellere det, end nu at præjudicere noget ved, at det foreliggende Forslag blev vedtaget. Deri ligger altsaa dog, at det vigtigste for dem er at faa Sagen ordnet saaledes, at de ikke faa flyttet Postkontoret ud til den gamle Banegaards Lokaler. Det maa være Hovedsagen for dem, og det ligger, synes jeg, ganske tydelig i, hvad de fremsatte for Udvalget. Imidlertid er det ikke værd at diskutere videre om, hvad deres Ønske er, al Ting kommer an paa, hvordan man ved Sagens nærmere Undersøgelse vil komme til at enes om den. — Det ærede 3die Medlem for 7de Kredts (Berthelsen) fremsatte forskellige Bemærkninger, deriblandt en, som lød lidt underligt. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke rigtigt, naar der staaer i Betænkningen, at „det i Raadet med alle de mødtes Stemmer (i alt 18, medens 2 Medlemmer vare fraværende) er vedtaget“ o. s. v. Det var Tallet 18, det ærede Medlem havde noget imod. Jeg vilde unægtelig sætte megen Pris paa, om det ærede Medlem, naar han fremsætter saadanne Udtalelser, vilde være saa venlig at sige, hvad der da er det rigtige; thi at henstille det som en Gaade for Landstinget, hvad der er det rigtige, synes jeg ligger lidt udenfor Reglerne og er lidt unaturligt. I øvrigt give det ærede Medlems Ytringer mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg forstaar jo meget vel, at da det ærede Medlem og et Medlem til af Byraadet ere de eneste Medlemmer, som ikke ere enige med det store Flertal, maa det være lidt kedeligt for ham, at Flertallet af Raadet saaledes faar sat sine Ønsker igennem. Det er naturligvis altid lidt ubehageligt, men det ærede Medlem maa nu en Gang finde sig